

ПРЕЗЕНТАЦІЯ НА ТЕМУ: “УГОДИ ПРО РОЗПОДІЛ ПРОДУКЦІЇ”

Виконав
Козленко Олег
Група МОА-102

- ▣ Угода про розподіл продукції — це цивільно-правовий договір, відповідно до якого держава (або уповноважений нею орган) надає інвестору на сплатній основі і на визначений строк виключне право на пошук, розвідку та видобування корисних копалин на певній ділянці надр, а інвестор зобов'язується провести вказані роботи за свій рахунок і на свій ризик з наступною компенсацією витрат і отриманням плати у вигляді частини

- Згідно зі ст. 1 Закону України «Про угоди про розподіл продукції», під продукцією мається на увазі корисні копалини загальнодержавного та місцевого значення (мінеральна сировина), що видобуваються (виробляються) під час розробки родовищ корисних копалин. Вироблена продукція - загальний обсяг продукції, видобутої відповідно до угоди про розподіл продукції і доставленої у пункт виміру. Компенсаційна продукція - частина виробленої продукції, що передається у власність інвестора в рахунок компенсації його витрат. Прибуткова продукція - частина виробленої продукції, що розподіляється між інвестором і державою та визначається як різниця між виробленою і компенсаційною продукцією. Пункт виміру – пункт, у якому відповідно до угоди про розподіл продукції здійснюється вимір виробленої продукції та її розподіл на компенсаційну та прибуткову.

Учасники договору

- Угода про розподіл продукції може бути двосторонньою чи багатосторонньою, тобто її учасниками можуть бути кілька інвесторів. Інвесторами можуть бути громадяни України, іноземці, юридичні особи України або інших держав, які мають відповідну кваліфікацію, матеріально-технологічні та економічні можливості для користування надрами, що підтверджено документами реєстрації (походження) інвестора, виданими згідно з законами

- Строк дії угоди про розподіл продукції визначається сторонами, однак не може перевищувати 50 років з дня її підписання. Як правило, угоди укладаються на конкурсних засадах.
- Якщо учасниками угоди про розподіл продукції є два чи більше інвесторів, вони повинні призначити зі свого складу одного інвестора - оператора угоди для представництва їхніх інтересів у відносинах із державою.
- Проект угоди про розподіл продукції має бути узгоджений з органами місцевого самоврядування, на території якого розташована ділянка надр, що відповідно до угоди передається у користування.

- Стаття 8 Закону встановлює обов'язкові вимоги, яким має відповідати угода про розподіл продукції.
- Зокрема, в такій угоді визначаються: перелік видів діяльності інвестора та програма обов'язкових робіт із визначенням строків виконання, обсягів і видів фінансування, технологічного обладнання та інших показників, що не можуть бути нижчими від запропонованих інвестором у конкурсній заяві, а також інші істотні умови.
- Окремо слід зазначити, що згідно з ч. 5 ст. 8 Закону угода про розподіл продукції має передбачати обов'язки інвестора щодо надання, за інших рівних умов, переваг продукції, товарам, роботам, послугам українського походження та прийняття (наймання) на роботу на території України працівників для зазначених в угоді потреб переважно з числа громадян України.

Права та обов'язки сторін

- ▣ Права та обов'язки сторін угоди про розподіл продукції визначаються згідно з цивільним законодавством України із врахуванням особливостей, передбачених Законом. При цьому інше вітчизняне законодавство стосовно угод про розподіл продукції згідно з Конституцією України діє з урахуванням особливостей, передбачених Законом. Якщо законодавчими актами України встановлені інші правила, ніж ті, які передбачені Законом, застосовуються правила цього Закону.

- Важливі умови угоди про розподіл продукції встановлено Законом України «Про угоди про розподіл продукції», і, напевно, одним із найважливіших є розподіл про виготовлену продукцію. Виготовлена продукція підлягає розподілу між державою й інвестором відповідно до умов угоди, які повинні передбачати такі умови й порядок:
 - - визначення загального обсягу виготовленої (добутої) продукції та її вартості,
 - - визначення частини компенсаційної продукції,
 - - розподілу між державою й інвестором прибуткової продукції,
 - - передачі державі приналежної йому відповідно до умов угоди частини виготовленої продукції або її грошового еквівалента.
- Виготовлена продукція розділяється щокварталу, якщо інше не передбачено угодою. Жодна зі сторін угоди не має права розпоряджатися виготовленою продукцією до її розділу без письмового узгодження з іншими сторонами угоди.

- ▣ Інвестор має право вільно розпоряджатися частиною виготовленої продукції, на яку придбане право власності, у тому числі: продавати в Україні, експортувати, обмінювати, передавати безкоштовно й здійснювати будь-які інші операції щодо такої продукції. На таку продукцію не поширюються режим ліцензування й квотування при експорті, і аналогічні обмеження при реалізації її на території України. Водночас, інвестор буде зобов'язаний реалізовувати продукцію, що належить йому відповідно до умов угоди про розподіл продукції, винятково в межах території України, якщо така вимога впливає з умов конкурсу й укладеної УГОЛИ

- При виконанні угоди про розподіл продукції інвестор буде зобов'язаний сплатити: податок на додану вартість, податок на прибуток підприємств, збір на геологорозвідувальні роботи, виконані за рахунок державного бюджету, внески на загальнообов'язкове державне соціальне страхування українських працівників і іноземних громадян, найнятих на роботу в Україні, збір на обов'язкове державне пенсійне страхування українських працівників і іноземних громадян, найнятих на роботу в Україні, платежі за користування надрами, визначені в угоді про розподіл продукції.

Висновки

- Отже, угода про розподіл продукції є складним за змістом документом, підготовка якого потребує залучення широкого кола фахівців та уваги до особливостей правового регулювання згідно з українським законодавством. А оскільки проект угоди про розподіл продукції розробляє інвестор, саме він буде змушений здійснити основний обсяг відповідних робіт.

Література

- ▣ 1. Цивільне право України. Кн. 1 - Дзера О. В. - Кузнецов Н. С.
- ▣ 2. Цивільне право Перунова О.М., Селезень С.В. - Конспект лекцій, Харків, ХНАДУ, 2009
- ▣ 3. Вінник О.М. Інвестиційне право. Навчальний посібник. – К.: Юридична думка, 2005.

Дякую за увагу:)

